

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2Tos/88/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3123010322
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 06. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Dunčko
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2023:3123010322.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Dunčka a sudcov Mgr. Jána Odnogu a JUDr. Juraja Valáška na neverejnom zasadnutí konanom dňa 29. júna 2023 prejednal sťažnosť odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom Mesto Prievidza, t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Ilava, ktorú podal proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín sp. zn. 37PP/81/2023 zo dňa 15.05.2023 a takto jednomyseľne

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sa sťažnosť odsúdeného A. B. zamietá, pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Trestným rozkazom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 0T/101/2022 zo dňa 25.09.2022 bol A. B. odsúdený pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. g), ods. 2 písm. b) Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 7 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Trestným rozkazom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 2T/33/2021 zo dňa 29.04.2021 bol A. B. odsúdený pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. g) Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 20 mesiacov. Uznesením Okresného súdu Prievidza sp. zn. 2T/33/2021 zo dňa 22.06.2022 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 2Tos/128/2022 zo dňa 21.09.2022 bolo následne rozhodnuté o tom, že vyššie uvedený trest odňatia slobody vykoná v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Uznesením Okresného súdu Trenčín sp. zn. 37PP/81/2023 zo dňa 15.05.2023 (ďalej len „napadnuté uznesenie“) bol podľa § 415 ods. 1 Tr. por. s použitím § 66 ods. 1 písm. a), ods. 2 Tr. zák. zamietnutý návrh odsúdeného A. B. o podmienené prepustenie z výkonu vyššie uvedených trestov odňatia slobody.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odsúdený sťažnosť, ktorú zahlásil do zápisnice o verejnom zasadnutí ihneď po jeho vyhlásení. Túto sťažnosť následne odsúdený do termínu neverejného zasadnutia už ktorú bližšie písomne neodôvodnil.

Krajský súd v Trenčíne, ako súd nadriadený súdu prvého stupňa, primárne zistiac, že podaná sťažnosť je prípustná (§ 185 Tr. por.), bola podaná oprávnenou osobou (§ 186 Tr. por.) a v zákonom stanovenej lehote (§ 187 Tr. por.), na neverejnom zasadnutí podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie, ktoré tomuto výroku predchádzalo, a takto dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Krajský súd v prvom rade konštatuje, že súd prvého stupňa správne procesne postupoval, keď o návrhu odsúdeného o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody rozhodoval na verejnom zasadnutí, na vykonanie ktoré mal splnené všetky zákonné podmienky. Odsúdený tu mal možnosť vyjadriť sa pred súdom prvého stupňa k priebehu doterajšieho výkonu trestu odňatia slobody, ako aj k dôvodom, pre ktoré navrhoval svoje podmienené prepustenie.

Z písomného odôvodnenia napadnutého uznesenia vyplýva, že súd prvého stupňa sa zaoberal zákonnými podmienkami pre podmiennečné prepustenie podľa § 66 ods. 1, ods. 2, ods. 3 Tr. zák.

Možno prisvedčiť jeho názoru, že odsúdený v prvom rade splňal formálnu podmienku z pohľadu dĺžky doteraz vykonaných trestov odňatia slobody, keď v súčte so započítaním vykonal zákonom požadované časti z výmer obidvoch uložených trestov odňatia slobody (t.j. viac ako 1/2).

Krajský súd sa taktiež v zásade stotožnil i s ďalším záverom súdu prvého stupňa, že u odsúdeného bola splnená aj prvá materiálna podmienka spočívajúca v polepšení sa, i keď je pravdou, že odsúdený má len čiastočne kritický postoj k spáchanej trestnej činnosti.

Napokon ale krajský súd preskúmaním veci zistil, že u odsúdeného nebola splnená posledná (druhá materiálna) podmienka spočívajúca v očakávaní vedenia riadneho života na slobode. K tomu krajský súd dodáva, že splnenie tejto zákonnej podmienky je predmetom dokazovania na verejnom zasadnutí a v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. preto majú konajúce súdy hodnotiť dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia, ktoré je založené na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu, a to jednotlivo i v ich súhrne.

Krajský súd len pripomína, že zmyslom podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody nie je v tom, aby za dobré správanie, prípadne za dobrú prácu vo výkone trestu, bol páchatel' automaticky prepustený po vykonaní stanovenej doby na slobodu, bez zreteľa na to, aká je prognóza jeho ďalšieho správania. Podmiennečné prepustenie je totiž na mieste len v tom prípade, ak vzhľadom ku všetkým okolnostiam, ktoré môžu mať v tomto smere význam, je odôvodnený predpoklad, že odsúdený povedie aj na slobode riadny život a že tu nie je pre spoločnosť príliš veľké riziko recidívy. Takou okolnosťou, ktorá má pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení význam, je aj predchádzajúci spôsob života odsúdeného vrátane jeho trestnej minulosti. Posúdenie otázky prípadnej recidívy je svojím spôsobom vždy len predpokladom vysloveným s väčšou či menšou mierou pravdepodobnosti, pričom súd je vždy odkázaný na objektívne okolnosti, medzi ktoré je nutné považovať i doterajšie sklony odsúdeného k páchaniu trestnej činnosti, vrátane jej početnosti.

V zhode s názorom súdu prvého stupňa aj krajský súd považuje nápravu odsúdeného za podstatne sťažnenú, a to z dôvodov, ktoré podrobne rozviedol súd prvého stupňa. Krajský súd na tomto mieste len v celom rozsahu poukazuje na jeho správne úvahy a závery, s ktorými sa stotožňuje.

Krajský súd poukazuje na skutočnosť, že odsúdený sa nenachádza vo výkone trestu odňatia slobody po prvýkrát, ale už štvrtýkrát (teda nie tretíkrát, ako na to poukazoval súd prvého stupňa), pričom vo vzťahu k páchaniu majetkovej trestnej činnosti je tzv. špeciálnym recidivistom (pre trestný čin krádeže bol už 4-krát súdne trestaný). Z predchádzajúcej súdnej trestnosti odsúdeného je tiež potrebné zvýrazniť najmä to, že odsúdený v minulosti vykonal viacero nepodmiennečných trestov odňatia slobody (konkrétne ich vykonal takéto tresty v dňoch 25.04.2012, 17.04.2014 a 08.07.2022), ale napriek tomu sa naďalej dopúšťal totožnej úmyselnej trestnej činnosti (aktuálne vykonávané tresty odňatia slobody mu boli uložené za skutky spáchané v dňoch 14.12.2020 a 21.09.2022). Jeden z týchto trestov bol naviac najskôr uložený ako podmiennečný, avšak odsúdený vôbec nevyužil šancu preukázať zmenu svojho správania a vedenie už len riadneho života na slobode bez páchania trestnej činnosti. Taktiež je potrebné uviesť, že v minulosti bol odsúdenému uložený celkovo až 3-krát podmiennečný trest odňatia slobody (vrátane už vyššie spomenutého), avšak v prípade dvoch z nich došlo napokon k rozhodnutiu o výkone podmiennečne odloženého trestu odňatia slobody.

Odsúdený spôsobom svojho predchádzajúceho života teda preukázal, že „len hrozba“ výkonu trestu odňatia slobody skutočne nepostačuje na splnenie zákonom predpokladaného účelu trestu a je potrebné na neho pôsobiť práve výkonom trestu odňatia slobody.

Naviac ani ústav na výkon trestu neodporučil podmiennečné prepustenie odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody, a to pri konštatovaní jeho menej priaznivej resocializačnej prognózy a stredného rizika recidívy trestnej činnosti, s ktorými závermi sa aj krajský súd stotožnil.

Naviac bolo potrebné v neprospech odsúdeného ešte prihliadnuť aj k tomu, že aktuálne vykonáva trest odňatia slobody v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Na vyššie uvedených záveroch nemohlo zmeniť nič ani čestné prehlásenie inej osoby, že odsúdený sa po výkone trestu odňatia slobody má kam vrátiť.

Účelom trestu je totiž aj ochrana spoločnosti pred páchatelom trestnej činnosti a trest má odrádzať aj ostatných členov spoločnosti od páchania trestných činov. Je preto v záujme dovŕšenia nápravy odsúdeného a splnenia účelu nariadených trestov odňatia slobody, aby ich odsúdený aj v celosti vykonal (keďže predpokladaný koniec trestu má už dňa 21.08.2023).

Z takto rozvedených dôvodov preto rozhodol krajský súd tak, že sťažnosť odsúdeného ako nedôvodnú zamietol podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por., pretože nespĺňal dôsledne jednu z troch zákonných podmienok na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.